

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 135/ນຍ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 25.05.2009

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍການເອົາທີ່ດິນຂອງລັດໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ຕຸລາ 2003 ;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2007;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 810/ອຄດຊ, ລົງວັນທີ 23 ກໍລະກົດ 2008.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກດຳລັດ :

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການເອົາທີ່ດິນຂອງລັດໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ ແນໃສ່ເພື່ອຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເຮັດໃຫ້ທີ່ດິນຂອງລັດໄດ້ຮັບການພັດທະນາ, ຫັນທີ່ດິນເປັນທຶນ ທັງເປັນການສົ່ງເສີມການລົງທຶນເຂົ້າໃນການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ການສ້າງແຫລ່ງລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ. '

ມາດຕາ 2. ນິຍາມ

- ການເຊົ່າທີ່ດິນ ແມ່ນການອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ມີສິດໃຊ້ທີ່ດິນຂອງລັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ກຳນົດເວລາໂດຍມີຂໍ້ຜູກພັນສັນຍາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

- ການສຳປະທານທີ່ດິນ ແມ່ນການອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການ ໂດຍການມີສິດໃຊ້ທີ່ດິນຂອງລັດເຂົ້າໃນກິດຈະການອັນໃດອັນໜຶ່ງໄດ້ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ກຳນົດເວລາ ໂດຍມີຂໍ້ຜູກພັນສັນຍາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 3. ເປົ້າໝາຍທີ່ດິນຂອງລັດໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ.

ເປົ້າໝາຍທີ່ດິນຂອງລັດໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ ແມ່ນດຳເນີນໃນເຂດພື້ນທີ່ດິນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນມາດຕາ 5 ແລະ 6 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 4. ຜູ້ມີສິດເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ຜູ້ມີສິດເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ແມ່ນພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງ, ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ບຸກຄົນ, ສະຖານທູດ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ຜູ້ເຊົ່າຕ້ອງເສຍຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ ຕາມອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ຜູ້ມີສິດສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແມ່ນນິຕິບຸກຄົນເອກະຊົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ຜູ້ສຳປະທານ ຕ້ອງເສຍຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນ, ຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ອາກອນ, ພາສີ ແລະ ຄ່າທຳນຽມຕາມທີ່ລະບຽບກົດໝາຍກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 5. ການແບ່ງເຂດ, ປະເພດທີ່ດິນຂອງລັດ

ການແບ່ງເຂດ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນຂອງລັດທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານ ແມ່ນອີງໃສ່ທີ່ຕັ້ງທາງດ້ານພູມສາດ, ສະພາບເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງແຕ່ລະເຂດ ແລະ ອີງໃສ່ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຂອງລັດຕາມຂະແໜງການ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ ສາມ ເຂດ ຄື:

ເຂດ 1: ເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ, ທົ່ງພຽງ, ທີ່ບໍ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ ທີ່ອຳນວຍແກ່ການລົງທຶນ.

ເຂດ 2: ເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ, ທົ່ງພຽງ ທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ ສາມາດຮອງຮັບການລົງທຶນໄດ້ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງແລ້ວ.

ເຂດ 3: ເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ, ທົ່ງພຽງທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງຮອງຮັບການລົງທຶນໄດ້ດີແລ້ວ.

ມາດຕາ 6. ຫຼັກການລວມໃນການເອົາທີ່ດິນຂອງລັດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ

ການກຳນົດເນື້ອທີ່ເຂດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນປຸກສ້າງ, ທີ່ດິນກະສິກຳ, ທີ່ດິນປ່າໄມ້, ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ, ທີ່ດິນອຸດສາຫະກຳ, ທີ່ດິນວັດທະນະທຳ ແລະ ທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ ຕ້ອງໄດ້ສຳຫລວດຈັດສັນ, ສ້າງແຜນທີ່ດິນ ແລະ ວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມການແບ່ງເຂດ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ໂດຍກຳນົດເປົ້າໝາຍຂອງກິດຈະການ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ລະອຽດ.

ໃນກໍລະນີເຂດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນ ຫາກກວມເອົາທີ່ດິນຂອງປະຊາຊົນ ຫຼື ບຸກຄົນ ແມ່ນໃຫ້ຮັກສາສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງເຂົາເຈົ້າໄວ້ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ຜູ້ສຳປະທານເຮັດສັນຍາກັບເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ຫຼື ເອົາທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວເຂົ້າເປັນຮຸ້ນກັບຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 56 ແລະ 67 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງທົດແທນຄືນ ແມ່ນໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການຈ່າຍທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ ແລະ ສິດໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນຄືນ ໂດຍຄິດໄລ່ເອົາມູນຄ່າຂອງຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ມູນຄ່າຂອງຜົນໄດ້ຮັບຈາກການພັດທະນາ ທີ່ດິນໃນເຂດນັ້ນ ເປັນບ່ອນອີງໃນການກຳນົດມູນຄ່າທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຫຼື ຊອກຫາສະຖານທີ່ດິນບ່ອນອື່ນທີ່ເໝາະສົມປ່ຽນແທນໃຫ້ ໂດຍແມ່ນລັດຖະບານຈະຕົກລົງເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 7. ຮູບການ ການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນມີ ສອງ ຮູບການ ຄື:

1. ຮູບການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ມີລັກສະນະການບໍລິການ ແມ່ນລັດມອບໃຫ້ຄູ່ສັນຍາດຳເນີນການກ່ຽວກັບການບໍລິການໃດໜຶ່ງເຊັ່ນ: ການໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ, ການກໍ່ສ້າງ, ການໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ສວນສາທາລະນະ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ຕະຫຼາດ, ສະໜາມເດີກຫຼິ້ນ, ສະຖານີລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ, ສະຖານີລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ສູນພື້ນຟູສຸຂະພາບ ແລະ ອື່ນໆ;

2. ຮູບການສຳປະທານທີ່ມີລັກສະນະການຄ້າເຊັ່ນ: ທີ່ດິນປຸກໄມ້, ທີ່ດິນກະສິກຳ, ທີ່ດິນພະລັງງານໄຟຟ້າ, ທີ່ດິນແຮ່ທາດ ແລະ ທີ່ດິນປະເພດອື່ນໆ ຕາມການຈັດສັນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນທີ່ພົວພັນກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ນອກຈາກຕ້ອງເສັຍຄ່າສຳປະທານແລ້ວຍັງຕ້ອງເສັຍຄ່າຊັບພະຍາກອນ, ອາກອນ, ພາສີ ແລະ ຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 8. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ມີຜົນນຳໃຊ້ສະເພາະການເອົາທີ່ດິນຂອງລັດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ເທົ່ານັ້ນ.

ພາກທີ II

ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ

ໝວດທີ 1

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການ
ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 9. ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ.

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໄວ້ສຳລັບກິດຈະການດັ່ງກ່າວນີ້ສະເພາະ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນບັນດາມາດຕະການໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຜັງເມືອງ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນການປະມູນຕາມລະບຽບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 10. ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຕ່ລະຂັ້ນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ຕຸລາ 2003.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດບໍ່ໃຫ້ເກີນທ້າສິບ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແມ່ນອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງກິດຈະການໂຮງງານ, ກຳນົດເວລາການເຊົ່າສູງສຸດບໍ່ເກີນ ສາມສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ.

ສຳລັບນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າທີ່ດິນຂອງລັດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແມ່ນອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງກິດຈະການນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ກຳນົດເວລາການເຂົ້າສູງສຸດບໍ່ເກີນ ສີ່ສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າທີ່ດິນຂອງລັດແຕ່ ຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຫາ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແມ່ນອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງກິດຈະການຂອງໂຮງງານ ແຕ່ກຳນົດເວລາການເຂົ້າ ສາມສິບປີ ຂຶ້ນໄປ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ສຳລັບນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າທີ່ດິນຂອງລັດແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແມ່ນອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງກິດຈະການນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ກຳນົດເວລາການເຂົ້າແຕ່ ສີ່ສິບ ປີ ຂຶ້ນໄປ ແຕ່ບໍ່ເກີນ ເຈັດສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການ ຄ້າ, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ຖ້າຫາກເກີນກ່ວາ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນໃຫ້ເກັບຄ່າເຊົ່ານັບແຕ່ມີດຳເນີນການບໍລິການເປັນຕົ້ນໄປ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ເຂັ້ມງວດ ຕາມກຳນົດເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 11. ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ.

ຂັ້ນຕອນການໃຫ້ເຂົ້າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ຕ້ອງການເຂົ້າທີ່ດິນຂອງລັດ ຕ້ອງເຮັດບົດວິພາກເສດຖະກິດ - ເຕັກນິກ, ບົດສຶກສາຜົນກະທົບທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນຈາກຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລ້ວຈຶ່ງສະເໜີຂໍອະນຸຍາດເຂົ້າທີ່ດິນນຳອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ຫລື ອົງ

ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕາມຂອບເຂດສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 10 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 2

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກໍ່ ສ້າງເຄຫະສະຖານ ແລະ ການບໍລິການ

ມາດຕາ 12. ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກໍ່ສ້າງເຄຫະສະຖານ ແລະ ການບໍລິການ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກໍ່ສ້າງເຄຫະສະຖານ ແລະ ການບໍລິການ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໄວ້ສຳລັບກິດຈະການປຸກສ້າງເຊັ່ນ: ສູນການຄ້າ, ໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ຮ້ານອາຫານ, ສວນສາທາລະນະ, ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ຕະຫລາດ, ສະຖານີລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຫລື ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ອື່ນໆ. ການປຸກສ້າງນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ແຕ່ຕ້ອງເຖິງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນ ທັງຮັບປະກັນສະພາວະຄວາມເປັນຈິງ ຕ້ອງຍອມຮັບ. ການປຸກສ້າງຕ່າງໆຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຜັງເມືອງ, ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບຜັງເມືອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການທີ່ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຮັບປະກັນມາດຕະຖານເຕັກນິກຢ່າງຄົບຖ້ວນ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 13. ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກໍ່ສ້າງເຄຫະສະຖານ ແລະ ການບໍລິການ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກໍ່ສ້າງເຄຫະສະຖານ ແລະ ການບໍລິການ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ຕຸລາ 2003.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບຫ້າ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແມ່ນອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງກິດຈະການ ກຳນົດເວລາການເຊົ່າສູງສຸດບໍ່ເກີນສາມສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີໃຫ້ຕາມອັດຕາ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດແຕ່ ສິບຫ້າ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປຫາ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແມ່ນອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ ແລະ ເງື່ອນ

ໄຂຂອງກິດຈະການ, ກຳນົດເວລາການເຊົ່າ ສາມສິບປີ ຂຶ້ນໄປ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງໂຍທາທິການແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ. ຖ້າຫາກເກີນກ່ວາ ສິບ ພັນ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ແມ່ນ ໃຫ້ເກັບຄ່າເຊົ່າ ນັບແຕ່ມີດຳເນີນການບໍລິການເປັນຕົ້ນໄປ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ເຂັ້ມງວດຕາມ ກຳນົດເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 14. ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກໍ່ສ້າງເຄຫະສະຖານ ແລະ ການບໍລິການ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກໍ່ສ້າງເຄຫະສະຖານ ແລະ ການບໍລິການ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ຕ້ອງການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຕ້ອງເຮັດບົດວິພາກເສດຖະກິດ - ເຕັກນິກ, ບົດສຶກສາ ຜົນກະທົບທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງ ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນຈາກຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລ້ວຈຶ່ງສະເໜີຂໍອະນຸຍາດເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ນຳອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງ ຊາດ ຫລື ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕາມຂອບເຂດ ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 13 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 15. ຮູບການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນປຸກສ້າງຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກໍ່ສ້າງເຄຫະສະຖານ ແລະ ການບໍລິການ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກໍ່ສ້າງເຄຫະສະຖານ ແລະ ການບໍລິການແມ່ນ ໃຫ້ດຳເນີນການປະມູນຕາມລະບຽບການ ໂດຍຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້ທັງຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງ ລັດ, ປະຊາຊົນ ແລະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໃນການກຳນົດລາຄາປະມູນເບື້ອງຕົ້ນຕ່ຳສຸດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຫລຸດອັດຕາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດວ່າດ້ວຍຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ.

ໝວດທີ 3

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ

ມາດຕາ 16. ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ເປັນເຂດທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ສາມາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການໄດ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕາ 55 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທ່ອງທ່ຽວ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ອົງການທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 17. ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ ມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນສະບັບ ປີ 2003.

ຖ້າເປັນການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດສຳລັບແຫ່ງທ່ອງທ່ຽວລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ແມ່ນມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ແລະ ກຳນົດເວລາການເຊົ່າສູງສຸດບໍ່ເກີນ ສາມສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບພະແນກທ່ອງທ່ຽວ, ພະແນກຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຕາມການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ.

ຖ້າເປັນການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດສຳລັບແຫ່ງທ່ອງທ່ຽວລະດັບຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ແມ່ນມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ແລະ ກຳນົດເວລາການເຊົ່າ ສາມສິບ ປີຂຶ້ນໄປແຕ່ສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດ ຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີໂດຍເປັນເອກະພາບກັບອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນແຫ່ງທ່ອງທ່ຽວຕັ້ງຢູ່ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນໃຫ້ເກັບຄ່າເຊົ່ານັບແຕ່ມີດຳເນີນການບໍລິການເປັນຕົ້ນໄປ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ເຂັ້ມງວດ ຕາມກຳນົດເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 18. ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ຕ້ອງການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຕ້ອງເຮັດບົດວິພາກເສດຖະກິດ - ເຕັກນິກ, ບົດສຶກສາຜົນກະທົບທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງກ່ຽວຂ້ອງລວມທັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຈາກຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລ້ວຈຶ່ງສະເໜີຂໍອະນຸຍາດເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ນຳອີງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ຫລື ອີງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕາມຂອບເຂດສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 17 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 19. ຮູບການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການການທ່ອງທ່ຽວ

ຮູບການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນການປະມູນຕາມລະບຽບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 4

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກິລາ

ມາດຕາ 20. ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິລາ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິລາ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໄວ້ສຳລັບກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 2 ມາດຕາ 15 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຜັງເມືອງ ແລະ ການປຸກສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້ມວນຊົນ ແລະ ນັກກິລາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ, ຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບຄະນະກຳມະການກິລາແຫ່ງຊາດ, ຕ້ອງຮັບປະກັນມາດຕະຖານເຕັກນິກຢ່າງຄົບຖ້ວນ ພ້ອມທັງການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 21. ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກິລາ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິລາມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນສະບັບປີ 2003

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບ ເຮັກຕາຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແລະ ກຳນົດເວລາການເຊົ່າສູງສຸດບໍ່ເກີນ ສາມສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບຄະນະກຳມະການກິລາ, ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດແຕ່ ສາມສິບ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປຫາ ສິບພັນ ເຮັກຕາຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແລະ ກຳນົດເວລາການເຊົ່າ ສາມສິບ ປີຂຶ້ນໄປ ແຕ່ສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບ ກັບຄະນະ ກຳມະການກິລາແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ. ຖ້າຫາກເກີນກ່ວາ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອການກິລາແມ່ນໃຫ້ເກັບຄ່າເຊົ່ານັບແຕ່ມື້ດຳເນີນການບໍລິການເປັນຕົ້ນໄປ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ເຂັ້ມງວດ ຕາມກຳນົດເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 22. ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກິລາ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິລາ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ຕ້ອງການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຕ້ອງເຮັດບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດສຶກສາຜົນກະທົບທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຄະນະກຳມະການກິລາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນຈາກຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕາມລະບຽບກົດໝາຍແລ້ວ ຈຶ່ງສະເໜີຂໍອະນຸຍາດເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ນຳອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ຫລື ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຕາມຂອບເຂດສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 21 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 23. ຮູບການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິລາ

ຮູບການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິລາ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນການປະມູນຕາມລະບຽບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 5

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານການທູດ

ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

ມາດຕາ 24. ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານການທູດ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານການທູດ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໄວ້ສຳລັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ

ໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ໂດຍເປັນ ເອກະພາບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 25. ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານການທູດ ຫລື ອົງການ ຈັດຕັ້ງສາກົນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອເປົ້າໝາຍ ທາງດ້ານການທູດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແຕ່ສູງສຸດກຳນົດເວລາບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເກົ້າສິບເກົ້າ ປີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອເປົ້າໝາຍທາງດ້ານການທູດ ຫລື ອົງການ ຈັດຕັ້ງສາກົນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ມີການຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ລັດຖະບານມີສັນຍາສະເພາະ ກັບປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດກໍ່ຕາມລັດບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລັດຖະບານປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫລື ອົງ ການຈັດຕັ້ງສາກົນໃດໜຶ່ງເຊົ່າທີ່ດິນຈາກພົນລະເມືອງລາວໂດຍກົງ ເພື່ອເປົ້າໝາຍທາງດ້ານ ການທູດ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.

ພາກທີ III

ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ໝວດທີ 1

ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ແລະ ປູກໄມ້

ມາດຕາ 26 . ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ແລະ ປູກໄມ້

ທີ່ດິນຂອງລັດທີ່ໃຫ້ສຳປະທານເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນໃນພື້ນທີ່ທີ່ດິນ ກະສິກຳ ເພື່ອປູກພືດເສດຖະກິດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໄວ້ເທົ່ານັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍກະສິກຳ.

ທີ່ດິນຂອງລັດທີ່ໃຫ້ສຳປະທານ ເພື່ອກິດຈະການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ຫລື ໄມ້ເສດ ຖະກິດ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນໃນພື້ນທີ່ດິນປອກໂຫລ້ນ, ທີ່ດິນປ່າຊຸດໂຊມ ທີ່ບໍ່ສາມາດຟື້ນຟູຄືນດ້ວຍຕົວມັນເອງທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດ ຕາ 69 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບປີ 2007.

ເຂດພື້ນທີ່ດິນ ທີ່ໃຫ້ສຳປະທານແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດພື້ນທີ່ດິນຊານເມືອງ ແລະ ຊົນ ນະບົດເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 27. ເງື່ອນໄຂການໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ແລະ ປູກໄມ້

ການໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນເພື່ອປູກພືດເສດຖະກິດ, ພື້ນຟູປ່າ, ປູກປ່າ, ປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ, ໄມ້ເສດຖະກິດ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 74 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບປີ 2007 ດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ, ຄວາມເໝາະສົມທາງທຳມະຊາດເຊັ່ນ: ດິນ, ອາກາດ, ຄວາມສູງຈາກລະດັບນ້ຳທະເລ, ປະລິມານນ້ຳຝົນ, ແຫລ່ງນ້ຳ, ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ແຮງງານທ້ອງຖິ່ນ, ສຳຫລວດສະພາບປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ອື່ນໆທີ່ຈຳເປັນ;

2. ສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ - ເຕັກນິກ ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມລວມທັງມາດຕະການແກ້ໄຂຢ່າງເໝາະສົມ ໂດຍການຍັງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ສ້າງແຜນດຳເນີນງານ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ການປົກປັກຮັກສາແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການບຸກເບີກເນື້ອທີ່, ການພັດທະນາບ້ານ, ການສົ່ງເສີມປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການດຳເນີນການຜະລິດ, ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ອື່ນໆ ຕະຫລອດເຖິງການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ;

5. ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ.

ມາດຕາ 28. ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າຊຸດໂຊມເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ແລະ ປູກໄມ້

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານເນື້ອທີ່ດິນປ່າຊຸດໂຊມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 75 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບປີ 2007 ແລະ ຂໍ້ 4 ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ສະບັບປີ 2003 ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂອບເຂດສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນເປັນຜູ້ອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານ ເນື້ອທີ່ດິນປ່າຊຸດໂຊມ ທີ່ບໍ່ສາມາດຟື້ນຟູຄືນເອງໄດ້ ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງໂຄງການ ແລະ ກຳນົດເວລາສຳປະທານສູງສຸດບໍ່ເກີນ ສາມສິບປີ' ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ ກໍລະນີໂດຍເປັນເອກະພາບກັບພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ;

2. ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານເນື້ອທີ່ດິນປ່າຊຸດໂຊມທີ່ບໍ່ສາມາດຟື້ນຟູຄືນເອງໄດ້ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ຫາ ສິບຫ້າພັນ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງໂຄງການ ແລະ ກຳນົດເວລາການສຳປະທານເກີນກວ່າ ສາມສິບປີ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສີ່ສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ. ຖ້າເກີນກວ່າ ສິບຫ້າພັນ ເຮັກຕາ ຕ້ອງໄດ້ມີການຮັບຮອງຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງ ລັດຖະບານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ຊຸດໂຊມ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ແລະ ປູກ ໄມ້ ແມ່ນໃຫ້ເກັບຄ່າສຳປະທານນັບແຕ່ມີເກັບກູ້ຜົນຜະລິດເປັນຕົ້ນໄປ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ ເຂັ້ມງວດຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 29. ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ແລະ ປູກໄມ້ ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານເນື້ອທີ່ດິນປ່າໄມ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 76 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ສະບັບປີ 2007 ແລະ ຂໍ້ 4 ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍທີ່ດິນ ສະບັບປີ 2003 ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂອບເຂດສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ໂຫລ່ນໄດ້ບໍ່ເກີນ ຫ້າຮ້ອຍເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງໂຄງການ ແລະ ກຳນົດເວລາການສຳປະທານສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ສີ່ສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບພະແນກກະສິ ກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນ ຕາມການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;

2. ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ໂຫລ່ນໄດ້ເກີນກວ່າ ຫ້າຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຫາ ສາມສິບພັນ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງໂຄງການ ແລະ ກຳນົດເວລາ ການເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ ເກີນກວ່າ ສີ່ສິບປີ ແຕ່ສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫົກສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ ໄດ້ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕາມຕົກລົງຂອງລັດ ຖະບານ, ຖ້າເກີນກວ່າ ສາມສິບພັນ ເຮັກຕາ ຕ້ອງໄດ້ມີການຮັບຮອງຈາກຄະນະປະຈຳສະພາ ແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ສຳລັບເຂດຊົນນະບົດ, ຫ່າງໄກສອກຫລີກ ກຳນົດເວລາການສຳປະທານແມ່ນເກີນກວ່າ ສີ່ສິບ ປີ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເຈັດສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ແລະ ປູກ ໄມ້ ແມ່ນໃຫ້ເກັບຄ່າສຳປະທານນັບແຕ່ມີເກັບກູ້ຜົນຜະລິດເປັນຕົ້ນໄປ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ ເຂັ້ມງວດ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 2

ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 30. ເຂດພື້ນທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ສຳປະທານເພື່ອກິດຈະການແຮ່ທາດ

ເຂດພື້ນທີ່ດິນ ທີ່ໃຫ້ສຳປະທານເພື່ອກິດຈະການແຮ່ທາດ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດພື້ນທີ່ ດິນທີ່ໄດ້ຈັດສັນສຳລັບການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຕ່າງໆຕາມ

ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 31. ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການແຮ່ທາດ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການແຮ່ທາດ ມີແຕ່ລັດຖະບານເທົ່ານັ້ນເປັນຜູ້ມີສິດຕິກຳລົງ ຊຶ່ງກຳນົດເວລາໃຫ້ສຳປະທານການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຊາວ ປີ ນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານເປັນຕົ້ນໄປ ແຕ່ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ແລະ ບໍລິມາດຂອງແຮ່ທາດ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການແຮ່ທາດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ມີການຍົກເວັ້ນຄ່າສຳປະທານ.

ພາກທີ IV

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນການໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ໝວດທີ 1

ການກຳນົດໄລຍະເວລາໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 32. ການກຳນົດໄລຍະເວລາການໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ມີ 3 ໄລຍະຄື :

1. ການໃຫ້ເຊົ່າໄລຍະສັ້ນ;
2. ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານໄລຍະກາງ;
3. ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານໄລຍະຍາວ.

ມາດຕາ 33. ປະເພດທີ່ດິນຂອງລັດ ແລະ ກຳນົດເວລາໃຫ້ເຊົ່າໄລຍະສັ້ນ

ທີ່ດິນ ທີ່ໃຫ້ເຊົ່າໄລຍະສັ້ນ ແມ່ນປະເພດທີ່ດິນປູກສ້າງສຳລັບທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ບໍລິການທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໄວ້ແລ້ວ, ກຳນົດເວລາສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້. ສຳລັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວັກ 01 ຂໍ້ 01 ມາດຕາ 36 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 34. ປະເພດທີ່ດິນຂອງລັດ ແລະ ກຳນົດເວລາໃຫ້ເຊົ່າໄລຍະກາງ

ທີ່ດິນທີ່ໃຫ້ເຊົ່າໄລຍະກາງ ແມ່ນປະເພດທີ່ດິນປູກສ້າງ ສຳລັບກິດຈະການການບໍລິການ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການກິລາທີ່ລັດຈັດສັນ ແລະ ວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນໄວ້ແລ້ວກຳນົດເວລາເກີນກວ່າ ຫ້າ ປີຂຶ້ນໄປຫາ ສິບຫ້າ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້. ສຳລັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 17, 21 ແລະ ວັກ 01 ຂໍ້ 02 ມາດຕາ 36 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 35. ທີ່ດິນຂອງລັດທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານໄລຍະຍາວ

ທີ່ດິນ ທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານໄລຍະຍາວ ແມ່ນທີ່ດິນ ທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນ, ກຳນົດເຂດ ແລະ ກຳນົດປະເພດໄວ້ແລ້ວ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍຕ່າງໆໃນການສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການລົງທຶນພັດທະນາກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ອຸດສາຫະກຳ, ປູກໄມ້, ແຮ່ທາດ ແລະ ອື່ນໆກຳນົດເວລາເກີນກວ່າສິບຫ້າປີ ຂຶ້ນໄປຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມວັກ 01 ຂໍ້ 03 ແລະ ວັກ 02 ມາດຕາ 36 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ .

ມາດຕາ 36. ກຳນົດໄລຍະເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ ຫລື ດຳເນີນໂຄງການ

ກຳນົດໄລຍະເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ ຫລື ດຳເນີນໂຄງການຕ້ອງໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນກຳນົດເວລາຕາມ ເງື່ອນໄຂຂະໜາດຂອງກິດຈະການດັ່ງນີ້ :

1. ກິດຈະການຂະໜາດນ້ອຍ ໄລຍະເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ ຫລື ດຳເນີນໂຄງການຕ້ອງໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນ ຫົກ ເດືອນ ຫາ ໜຶ່ງ ປີ ນັບແຕ່ມີເຊັນສັນຍາເປັນຕົ້ນໄປ;
2. ກິດຈະການຂະໜາດກາງ ໄລຍະເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ ຫລື ດຳເນີນໂຄງການຕ້ອງໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນ ໜຶ່ງ ປີ ຫາ ສອງ ປີ ນັບແຕ່ມີເຊັນສັນຍາເປັນຕົ້ນໄປ;
3. ກິດຈະການຂະໜາດໃຫຍ່ໄລຍະເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ ຫລື ດຳເນີນໂຄງການຕ້ອງໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນ ສອງ ຫາ ສາມ ປີ ນັບແຕ່ມີເຊັນສັນຍາເປັນຕົ້ນໄປ.

ສຳລັບການກໍ່ສ້າງນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນ ເຈັດປີ ນັບແຕ່ມີເຊັນສັນຍາເປັນຕົ້ນໄປ.

ຖ້າຜູ້ເຊົ່າ ຫລື ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຫາກບໍ່ສາມາດສຳເລັດການກໍ່ສ້າງຕາມກຳນົດເວລາທີ່ກ່າວມາເທິງນີ້ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນເງື່ອນໄຂຂອງການຍົກເລີກສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນ ແລະ ຊັບສິນທັງໝົດທີ່ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ ຈະຕົກເປັນກຳມະສິດຂອງລັດໂດຍບໍ່ມີການທົດແທນຄືນແຕ່ຢ່າງໃດ. ເວັ້ນເສຍມີເຫດຜົນ ແລະ ເງື່ອນໄຂພຽງພໍຊຶ່ງລັດຖະບານຈະຕົກລົງເປັນແຕ່ລະກໍລະນີໄປ.

ມາດຕາ 37. ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕ້ອງກຳນົດເປົ້າໝາຍ, ກຳນົດເວລາ, ເງື່ອນໄຂ, ຄ່າເຊົ່າ, ຄ່າສຳປະທານ, ໃນທຸກໆ ຫ້າ ປີໃດ ແມ່ນໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນບໍ່ຕ່ຳກວ່າ ຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ ມູນຄ່າເຊົ່າ ຫລື ຄ່າສຳປະທານໃນປີນັ້ນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຮູບການຂອງສັນຍາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວ ຕ້ອງມີການລາຍງານ ແລະ ທົບທວນປະເມີນຜົນໃນແຕ່ລະໄລຍະຂອງກິດຈະການ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ.

ມາດຕາ 38. ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ຜູ້ເຊົ່າ ຫລື ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ມີສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍດັ່ງນີ້ :

- ຂາຍຊັບສິນ ທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນ ທີ່ຕິດພັນກັບສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນແຕ່ລັດ ມີບູລິມະສິດໃນການຊື້ຊັບສິນເຫລົ່ານັ້ນ ຖ້າລັດທາກຕ້ອງການ;
- ນຳໃຊ້ຊັບສິນ ທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນ ຊຶ່ງຕິດພັນກັບສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫລັກຊັບຄ້ຳປະກັນກັບທະນາຄານ ຫລື ສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຢູ່ ສປປ ລາວ. ສຳລັບຊັບຄົງທີ່ນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກລັດ ເສຍກ່ອນ;
- ໃຫ້ສືບຕໍ່ສິດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີ ຈາກລັດເສຍກ່ອນ ແລະ ສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານດັ່ງນັ້ນບໍ່ໃຫ້ເກີນອາຍຸນຳໃຊ້ທີ່ຍັງເຫລືອຂອງສັນຍາແມ່ ແລະ ຕ້ອງເສຍຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການ;
- ສືບທອດສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດຕາມອາຍຸຂອງສັນຍາ;
- ໃຊ້ສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອຮ່ວມທຶນກັບບຸກຄົນອື່ນແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກລັດເສຍກ່ອນ;
- ຈະໄດ້ຮັບການທົດແທນຄືນສິ່ງກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ໃນກໍລະນີລັດຖະບານມີຄວາມຕ້ອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງເພື່ອສຳທາລະນະປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 39. ພັນທະຂອງຜູ້ເຊົ່າ ແລະ ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ຜູ້ເຊົ່າ ແລະ ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດມີພັນທະດັ່ງນີ້ :

- ໃຊ້ທີ່ດິນໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນຂອງການດຳເນີນກິດຈະການ;

- ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນຂອງລັດທີ່ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ ບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື່ອນ, ຍຸບລົງ, ເສື່ອມໂຊມ, ຮັກສາຄຸນນະພາບໃຫ້ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະປະເພດດິນ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເນື້ອທີ່ດິນແຕ່ລະປະເພດຫຼຸດລົງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
- ບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຄຸນນະພາບດິນ, ບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ຫລື ສັງຄົມ;
- ບໍ່ລະເມີດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນ;
- ປະຕິບັດສະພາວະຄວາມເປັນຈິງຕ້ອງຍອມຮັບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
- ເສຍຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ, ຄ່າສຳປະທານ, ຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ອາກອນ, ພາສີ ແລະ ຄ່າທຳນຽມອື່ນ ໆ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນຢ່າງຄົບຖ້ວນ;
- ຜູ້ເຊົ່າບໍ່ມີສິດຫັນປ່ຽນສະພາບຂອງທີ່ດິນ ແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງ ຢູ່ເທິງໜ້າດິນ ເວັ້ນເສຍກໍລະນີຈຳເປັນແຕ່ຕ້ອງມີການຕົກລົງກັນໃນສັນຍາລະຫວ່າງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ຜູ້ເຊົ່າ;
- ເມື່ອໝົດກຳນົດໄລຍະການເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ ຫລື ມີການຍົກເລີກສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດກ່ອນກຳນົດເວລາ ຜູ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານຕ້ອງໄດ້ປົວແປງ ຫລື ບູລະນະທີ່ດິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບເດີມ ແລະ ໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຕາມປົກກະຕິ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ;
- ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງການເຊົ່າ ຫລື ການສຳປະທານຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ໝວດທີ 2

ການເກັບຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 40. ການເກັບຄ່າເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ການເກັບຄ່າເຊົ່າ, ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດວ່າດ້ວຍອັດຕາຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 41. ການປະເມີນຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ການປະເມີນຄ່າເຊົ່າ, ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດໃນແຕ່ລະເຂດ ແລະ ແຕ່ປະເພດທີ່ດິນ ແມ່ນມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການຄົ້ນຄວ້າໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕາ 42. ການຊຳລະຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້ :

1. ການຊຳລະຄ່າເຊົ່າໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວແມ່ນໃຫ້ຊຳລະລ່ວງໜ້າກ່ອນ ຕ່ຳສຸດບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ໜຶ່ງ ປີ ນັບແຕ່ມີດຳເນີນການບໍລິການເປັນຕົ້ນໄປ ສ່ວນປີຕໍ່ໄປແມ່ນໃຫ້ ຊຳລະປົກກະຕິ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

2. ການຊຳລະຄ່າສຳປະທານ ແມ່ນໃຫ້ຊຳລະລ່ວງໜ້າກ່ອນຕ່ຳສຸດບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ໜຶ່ງປີ ນັບແຕ່ມີດຳເນີນການບໍລິການ ຫລື ເກັບຜົນຜະລິດເປັນຕົ້ນໄປ ສ່ວນປີຕໍ່ໄປແມ່ນໃຫ້ຊຳລະປົກກະຕິຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ. ຍົກເວັ້ນຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນເພື່ອກິດຈະການແຮ່ທາດ ແມ່ນໃຫ້ເກັບຄ່າສຳປະທານນັບແຕ່ມີເຊັນສັນຍາເປັນຕົ້ນໄປ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 31 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ .

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ເກັບຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແລ້ວນຳໄປມອບເຂົ້າຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານ ແຫ່ງລັດ ແລະ ດຳລັດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ. ຫ້າມເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ນຳເອົາເງິນຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສຳປະທານດັ່ງກ່າວໄປໃຊ້ຈ່າຍໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ສ່ວນການເກັບຄ່າເຊົ່າສິ່ງປຸກສ້າງຂອງລັດ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ກັບທີ່ດິນນັ້ນ ແມ່ນມອບໃຫ້ຂະແໜງການເງິນເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການໃນການເກັບຕ່າງຫາກ ແລະ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບຄ່າເຊົ່າສິ່ງປຸກສ້າງ.

ໝວດທີ 3

ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ດິນທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ໃຫ້ສຳປະທານ

ມາດຕາ 43. ການຄິດໄລ່ໃນການທົດແທນທີ່ດິນຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຖືກເຂດເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານ

ໃນກໍລະນີເຂດເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຫາກໄປກວມເອົາທີ່ດິນຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມດຳລັດສະບັບເລກທີ 192/ນຍ, ລົງວັນທີ 07 ກໍລະກົດ 2005 ການຄິດໄລ່ການທົດແທນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີດັ່ງນີ້ :

- ທີ່ດິນກະສິກຳສຳລັບປູກເຂົ້າ ຫລື ພືດລົ້ມລູກ ໃນດ້ານຫລັກການ ແມ່ນຕ້ອງຮັກສາໄວ້ໃຫ້ຊາວກະສິກອນເປັນຜູ້ນຳໃຊ້; ເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ທົດແທນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ໂດຍເອົາມູນຄ່າປະເມີນຂອງທີ່ດິນບວກກັບມູນຄ່າປະເມີນຂອງຜົນລະປູກໃນປີປົກກະຕິ ຄູນສິບ

- ທີ່ດິນກະສິກຳສຳລັບປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແມ່ນໃຫ້ເອົາມູນຄ່າປະເມີນຂອງທີ່ດິນບວກກັບມູນຄ່າປະເມີນຂອງຜົນລະປູກໃນປີປົກກະຕິຄູນ ສິບ.

- ທີ່ດິນສຳລັບປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ເປັນຢາ ແມ່ນໃຫ້ເອົາມູນຄ່າປະເມີນຂອງທີ່ດິນບວກກັບມູນຄ່າປະເມີນຂອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກໄວ້ໃນທີ່ດິນຕອນນັ້ນ.

- ທີ່ດິນກະສິກຳສຳລັບລ້ຽງສັດ ແມ່ນໃຫ້ເອົາມູນຄ່າປະເມີນຂອງທີ່ດິນບວກກັບມູນຄ່າປະເມີນຂອງຜົນໄດ້ຮັບຈາກການລ້ຽງສັດໃນປີປົກກະຕິຄູນ ສາມ.

ສຳລັບທີ່ດິນເນື້ອທີ່ດິນນາ ແມ່ນຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນໆໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ສຳລັບທີ່ດິນປູກສ້າງແມ່ນໃຫ້ເອົາມູນຄ່າປະເມີນຂອງທີ່ດິນບວກກັບມູນຄ່າສິ່ງປູກສ້າງ ແລະ ຜົນລະປູກທີ່ໄດ້ປູກໄວ້ໃນທີ່ດິນຕອນນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃນເຂດທີ່ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານໄປແລ້ວນັ້ນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນສາທາລະນະປະໂຫຍດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ລັດຈະທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍຄືນຕໍ່ຊັບສິນທີ່ຕິດພັນກັບທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານນັ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໃນການປະເມີນມູນຄ່າທົດແທນ ຕ້ອງມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ນາຍບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທຸກຄັ້ງ ໂດຍໃຫ້ເຮັດບົດບັນທຶກການປະເມີນໄວ້ເປັນລາຍອັກສອນແລ້ວໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຊັນທຸກຄັ້ງ.

ພາກທີ V

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 44. ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ມີລັກສະນະບໍລິຫານກ່ຽວກັບທີ່ດິນຂອງລັດ

ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ມີລັກສະນະບໍລິຫານກ່ຽວກັບການຈັດສັນແບ່ງເຂດ, ການກຳນົດໄລຍະເວລາ, ການກຳນົດອັດຕາຄ່າເຊົ່າ, ຄ່າສຳປະທານ, ການປະເມີນການທົດແທນຄືນທີ່ດິນຂອງລັດ ແມ່ນມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄູ່ກໍລະນີໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ເກີດການຂັດແຍ່ງຕັ້ງຢູ່ໄກ່ເກ້ຍກັນກ່ອນ, ປະນີປະນອມ ຫລື ພິຈາລະນາແກ້ໄຂໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ສຳລັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບກໍລະນີ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ນັ້ນມີແຕ່ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ຫລື ໜ່ວຍງານຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ເປັນຄູ່ສັນຍາເທົ່ານັ້ນ ເປັນຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ, ປະນີປະນອມ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂໃຫ້ເປັນຂັ້ນເດັດຂາດ.

ມາດຕາ 45. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະທາງແພ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ມີລັກສະນະທາງແພ່ງກ່ຽວກັບການມອບໂອນ, ການສືບທອດມູນມໍລະດົກ, ສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແມ່ນໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກັບຄູ່ກໍລະນີໄກ່ເກ້ຍກັນກ່ອນ. ຖ້າການໄກ່ເກ້ຍທາງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້, ຄູ່ກໍລະນີສາມາດ

ສະເໜີຫາອົງການແກ້ໄຂຂັ້ນຕ່ຳແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດເປັນຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ ຫລື ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ປະຊາຊົນ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 46. ການແກ້ໄຂຂັ້ນຕ່ຳແຍ່ງທີ່ດິນທີ່ພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ

ການແກ້ໄຂຂັ້ນຕ່ຳແຍ່ງທີ່ດິນທີ່ພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ສຳລັບສຳນັກງານ, ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດ, ສະຖານກົງສູນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງແກ້ໄຂດ້ວຍວິທີການປຶກສາຫາລືກັນບົນພື້ນຖານສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ, ສັນຍາແລກປ່ຽນສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍພາຍໃນຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຫລັກການຂອງກົດໝາຍສາກົນ ຫລື ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນຄູ່ສັນຍາ ຫລື ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ VI

**ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການເຊົ່າ
ຫລື ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ**

ມາດຕາ 47. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາ

ມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການເຊົ່າ ແລະ ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ແລະ 78 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ສະບັບປັບປຸງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ມີໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການເຊົ່າ ແລະ ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 48. ການກວດກາຄືນເນື້ອໃນສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ສັນຍາໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດກໍລະນີໃດ ຫາກຂັດກັບບົດບັນຍັດຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຫລື ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ເຊີນຄູ່ສັນຍາມາ ເຈລະຈາ ແລະ ປັບປຸງແກ້ໄຂເນື້ອໃນສັນຍາຄືນໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້.

ໃນກໍລະນີມີຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດຫລື ສັງຄົມຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແມ່ນໃຫ້ຖືວ່າສັນຍານັ້ນເປັນໂມຄະເດັດຂາດໂດຍໃຫ້ຍົກເລີກສັນຍາ ແລະ ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຫລື ໃຫ້ດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 49. ການຍົກເລີກສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ໃນກໍລະນີຜູ້ເຊົ່າ ຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຫາກລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ຫລື ຂໍ້ກຳນົດຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ເຊັ່ນ : ນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ຂອບເຂດ ຂອງການນຳໃຊ້, ບໍ່ຈ່າຍຄ່າເຊົ່າ, ຄ່າສຳປະທານ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ແມ່ນສັນຍານັ້ນຈະຖືກຍົກເລີກ ຫລື ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫລື ສັງຄົມ ຜູ້ເຊົ່າ ຫລື ຜູ້ສຳປະທານຍັງຕ້ອງໄດ້ຮັບຜິດຊອບຄ່າເສັຍຫາຍທັງໝົດໃຫ້ແກ່ລັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ VII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 50. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນ, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້ຈະໄດ້ຮັບຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 51. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຫາກໄດ້ລະເມີດສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນ ຫລື ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ຫລື ຂໍ້ກຳນົດຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ຈະຖືກແຈ້ງເຕືອນຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເພື່ອໃຫ້ປະຕິບັດ ຫລື ໃຫ້ແກ້ໄຂ. ຖ້າຫາກບໍ່ປະຕິບັດ ຫລື ບໍ່ແກ້ໄຂຕາມການແຈ້ງຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນ 30 ວັນນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບແຈ້ງການເປັນຕົ້ນໄປ ແມ່ນຈະຖືກຍົກເລີກສັນຍາ ແລະ ໃຫ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍຕາມຕົວຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ໃນກໍລະນີມີການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ຫລື ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ ຫລື ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ນອກຈາກຖືກຍົກເລີກສັນຍາ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍແລ້ວ ຍັງຈະຖືກດຳເນີນຄະດີອາຍາໃນສະຖານໜັກ ຫລື ເປົ້າຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ VIII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 52. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງການເງິນ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ອອກຄຳແນະນຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 53. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ